

Čas bílejch koní

Devítka

1. Zas voní zem, pohádkář paměti bloudí,
z dýmu prošlých vteřin voní moudrost let,
čas krajánek, co v knajpách za příběh loudí,
aspoň na chvíli stín, než půjdou zas dál.
R: Hledám tě v příbězích léta, má víro,
až tam, kam troufám si jít,
v kouzle mých zelených rán, tichá víro,
snídám tvůj posvátný klid.
2. Čas návratů, králů, co k útoku zvou,
zas jednou vlastní zem našli na konci svých cest,
čas bílejch koní, co s mladou trávou se rvou,
hřívy spletený s pramínky pŕlnočních hvězd.
R:
R: Hledám tě v příbězích léta, má víro,
pojď dál, bez tebe ztrácím i dech,
čaroděj ze země snů rukou máv',
a z oblaků dolů svál svůj první bílej vzdech ...